

Dag vrienden van de jazzpoëzie

Als ik dit schrijf zijn we nog maar een boogscheut verwijderd van carnaval. Niet dat dit gebeuren een vast item vormt in de programmatie van Sjuur-Live. Evenmin omdat we de carnavalsschlagers uit binnen- of buitenland zouden willen promoten of hoog in het vaandel voeren.

Maar toch is een link tussen een jazzclub en carnaval niet zó ver gezocht. In deze tijd van het jaar duikt er wel ergens een film of een serie op waar de plot zich afspeelt tegen de achtergrond van het Mardi Gras-gebeuren in New Orleans of andere steden uit het diepe Amerikaanse zuiden, langs de Mississippi. New Orleans: de bakermat van de dixielandjazz, en Mardi Gras: vette dinsdag, carnaval, et voilà, 'le link est là'. Ze spreken daar immers ook een raar soort Frans.

Als ik aan New Orleans denk, dan stel ik mij dampende ketels met jambalaya of gumbo voor, loopt mij het water in de mond en vergeet ik de gevolgen voor 's anderendaags. Dan hoor ik de muzikale improvisaties van de schuiftrumpet, de trompetten, de saxofoons, de trommels en de saints, die nog altijd binnen gemarcheerd komen. Achter in mijn keel proef ik al de scherpe afdronk van de bourbon whiskey en droom ik van een gelukkig leven waar niets moet maar alles kan zolang Katrina er maar wegblijft. Kortom: "The big Easy".

Als uitsmijter nog even een wist-je-datje: New Orleans wordt ook wel de "Crescent City" genoemd, omdat de stad gelegen is in een bocht van de Mississippi die lijkt op een croissant – door Google Translate letterlijk vertaald als: wassende (groeïende) maan - vandaar ook de titel van het gedicht- en van het Franse ontbijtbroodje...)

KOEHL & BORKELMANS
Javanastraat 39 B- 3680 MAASEIK

Een gedicht voor de Stad van de Wassende

Maan

Paars, groen en goud als een weerlicht,

*Verandert het donker naar een oogverblindend
zicht,*

Een trompet klinkt in Bourbon Street,

*Bewegende, dansende, huppelende voeten bij de
vleef.*

Praalwagens defileren langzaam voorbij,

Brassbands in een kronkelende rij,

een grandioze kakafonie,

En de donkere wolken zijn foetsjie.

Kinderen schreeuwen: "Gooi iets naar mij!",

Kralen en snoepgoed maken hen blij.

*Koningen en koninginnen met veren en maskers van
kant,*

Brengen magie naar dit legendarische, zompige land.

Met zoete Koningskoek en hete gumbo,

Rode bonen met rijst en jambalaya

De beste tijd van je leven, versta je?

Carolius Nonk,

*NIK & BEAR'S AMAZING BLUES NIGHT
28/03/2026 - 20.30 UUR*

JOHAN & MARTINE BETTINA
VAN CLEEF
R O U W C E N T R A

Mgr. Koningsstraat 4, 3680 Maaseik
Breeërsteenweg 333, 3640 Kinrooi

PB-PP1B-004554
BELGIE(N)-BELGIQUE

JAZZETTE

Café Sjuur Live Maaseik

zaterdag 28 februari 2026	20.30 u
GREGORY FRATEUR (DEZ MONA) SINGS BILLIE HOLIDAY AND THEN SOME	
zaterdag 28 maart 2026	20.30 u
NIK & BEAR'S AMAZING BLUES NIGHT	
zaterdag 23 mei 2026	20.30 u
VERBIST&ZN	
zaterdag 6 juni 2026	20.30 u
TAKUMI NAKAYAMA QUARTET	
vrijdag 18 september 2026	20.30 u
MAASEIK LIVE, GOO GOO MUCK	
zaterdag 14 oktober 2026	20.30 u
DAVE VREULS QUINTET	
zaterdag 21 november 2026	20.30 u
AURENT MAUR & DOMINIQUE VANTOMME QUARTET	

De Jazzette is een 3 maandelijks uitgave van Sjuur Live v.z.w.

colofon
Redactieadres: Javanastraat 39, 3680 Maaseik
www.sjuur.be
e-mail:sjuurlive@gmail.com

Bijdragen: Willy Borkelmans
René Meuris
Carolius Nonk

Corrector: Arno Latour
Vormgeving: †Paul Brouwers
Uitwerking: Gie Latour

Koning Albertleaan 25, 3680 Maaseik
Open 11:30 tot 13:30 en 14:00 tot 23:00
Dinsdagavond Sluiting

afgiftekantoor
3680 MAASEIK

De Jazzette is een uitgave van Sjuur Live v.z.w.
P004554
Javanastraat 19
B-3680 Maaseik.
Jaargang 24
nr.1 - 2026
VU: Willy Borkelmans
Javanastraat 39
3680 Maaseik

Woord vooraf:

Het is een zonnige dag met weliswaar lage temperaturen, maar voor mij zeer geschikt voor een belangrijke taak: het Woord Vooraf van de eerste Jazzette in 2026 neerpennen

Een korte terugblik op 2025 leert ons dat wij 11 concerten programmeerden met een gemiddelde van 38 aanwezigen. De hoogtepunten, afgaand op het aantal toeschouwers, waren Tutu Puoane, Bert Joris Quartet en Trumpets Summit met naast Carlo Nardozza, Nico Schepers en Antoine Colin, ook Jo Hermans, die aan de zijde van Bart Peeters op dit ogenblik grote sier maakt op TV in het programma 'Live live live'.

We noteerden samen met u een record editie van onze spaghetti dag, waarvoor nog onze grote dank. Ook het aantal leden steeg dit jaar naar de record hoogte van 160 personen, waarvan 100 Maaseikenaren. Het aantal sympathisanten steeg naar 108.

Wij kunnen zo wel nog even doorgaan, maar om het met de woorden van Spandau Ballet te zeggen: "To cut a long story short": Het jaar 2025 was voor Jazzclub Sjrur Live een stabiel en succesvol jaar.

Betekenen deze successen nu dat wij op onze lauweren gaan rusten? Neen, integendeel. Zoals u op onze website kunt zien is de programmatie voor 2026 helemaal klaar en voor 2027 al tot en met maart. Dit geeft ons de rust en ruimte om na te denken over hoe met Sjrur Live naar "the next level" te komen. Wij brainstormen zowel intern Sjrur Live als extern met bollebozen die van wanten weten. Wij overleggen met besturen, collega organisatoren en iedereen die het goed met ons voor heeft.

Mijn grote voorbeeld is de jazzclub Smalls in New York, met een capaciteit van 50 plaatsen is alleen de omvang van die club vergelijkbaar met onze kroeg de Sjrur.

Hoewel pas gesticht in 1994 heeft deze club een reputatie opgebouwd van "heb ik jou daar". Volgens enkele jazzmuzikanten, die we kennen, zoals bv. Rolf Delfos, ben je wereldwijd in elke jazzclub welkom als je kunt bewijzen dat je een keer in Smalls hebt mogen spelen. De mensen van Smalls betalen slechts 150 \$ per muzikant maar daartegenover staat de gouden jazz sleutel die past op alle jazzclub-deuren en die je er meeneemt voor je verdere carrière.

Goed wetend dat het waarschijnlijk een utopie is om naar het niveau van Smalls te kunnen komen, willen wij toch een serieuze poging wagen om ons nog te verbeteren. Dit gaat echter niet zonder jullie, onze leden en sympathisanten. Jullie zijn de zuurstof die wij nodig hebben om dit traject

aan te gaan en ook vol te houden. Wij hebben de afgelopen 31 jaren op jullie mogen rekenen en hopen dit in de toekomst ook nog te kunnen doen. Mochten er van uw zijde suggesties, voorstellen, enz. . . zijn, aarzel dan aub niet om ons te vragen, of te informeren. Elk idee is welkom, ook gekke ideeën.

Tot slot: U vraagt zich natuurlijk af hoe het met Anna gaat. Wel, het gaat goed, maar als ik met haar brainstorm over deze en andere ideeën, kijkt ze mij meewarig – echter niet misprijzend – aan en knikt na lang aarzelen enigszins goedkeurend. Ik mag dus spreken van een wijze kleindochter. Wie had dat gedacht?

Tot Binnenkort.

Willy Borkelmans

GREGORY FRATEUR (DEZ MONA) Sings Billie Holiday And Then Some

zaterdag 28 februari aanvang 20.30u

Gregory Frateur sings Billie Holiday and then some. Gregory Frateur, bekend om zijn bezielde stem en unieke podium présence, brengt eenode aan de grote vrouwelijke jazz divas van vervlogen tijden. Met Billie Holiday als stralend middelpunt weeft hij een intieme en meeslepnde muzikale reis langs tijdloze songs vol hartstocht, liefde en melancholie.

Samen met topmuzikanten *Bram Weijters (piano)*, *Nicolas Rombouts (contrabas)* en *Steven Cassiers (drums)* laat Frateur de magie van het jazzrepertoire herleven in eigenzinnige, persoonlijke interpretaties.

Verwacht geen letterlijke kopieën, maar verrassende herwerkingen die eer betonen aan de oorspronkelijke kracht van de muziek én tegelijk zijn eigen muzikale universum laten spreken. Een concert dat je meevoert naar de ziel van de jazz, maar altijd met een frisse en eigentijdse toets.

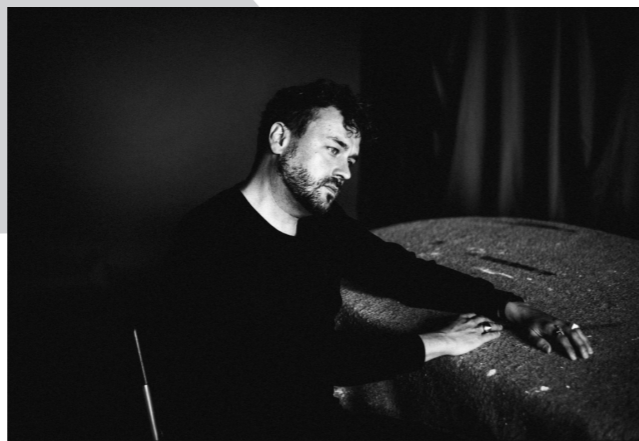

Foto:© Francis Vanhee

Iets voor grijsaards en haarkleurders.

Hoewel ik enkele elpees en cd's in mijn collectie heb van James Taylor luister ik zeer zelden naar de zoetgevoosde bard uit de seventies. Toch nam ik onlangs tijdens het bladeren in mijn platenkast de LP "That's Why I'm Here" uit de rek en zag dat er een nummer opstaat, eerder nooit geweten, dat een belletje deed rinkelen, "The Man Who Shot Liberty Valance". Ik denk dat alle mede ouwe lullen en andere genders zich de film met Lee Marvin nog wel herinneren. Natuurlijk had ik in eerste instantie de foute westernfilm in gedachten: die waar Lee Marvin en zijn paard, beide straal- bezopen, geleund staan tegen de saloon. Dat was "Cat Ballou" uit 1965, waarover dadelijk meer.

Terug naar Liberty Valance nu en een tiktok -versie van het verhaal. . . Senator Ransom Stoddard (James Stewart) komt met zijn gezin aan in Shinbone, een stadje in de Far West. De slechterik van dienst, Liberty Valance, gespeeld door Lee Marvin, terroriseert het stadje. Het komt uiteindelijk tot een duel tussen Stoddard en Valance. Valance wordt gedood, maar niet door watje Stoddard, maar door superheld Tom Doniphon (John Wayne). James Taylor doet de song zeker recht aan, maar het origineel, nog te verkrijgen op single, van Gene Pitney, is pure western.

Gene werd geboren in 1940 en overleed in 2006. In het begin van zijn carrière schreef hij vooral songs voor anderen, waaronder Roy Orbison, Ricky Nelson, Bobby Vee. . .

Zijn eerste eigen single, "I Wanna Love My Life Away", bracht hij uit in eigen beheer, kost: 30 dollar. Hij speelde alle instrumenten zelf in en zong de zeven vocale partijen, eat your heart out Pommeliën. Hij kwam in de Verenigde Staten zestien keer in de top 40, in Groot Britannië lukte hem dat veertig keer. Zijn enige nummer 1 notering "Somethings Gotten Hold Of My Heart", eigenlijk al een hit in 1967, haalde hij in Engeland eind jaren tachtig samen met Marc Almond van Soft Cell. Hij is blijven toeren tot zijn dood aan hartstilstand in 1966.

De song "The Man Who Shot Liberty Valance" kwam van de pen van Burt Bacharach en bracht Pitney tot een vierde plaats in de top veertig. Domper op de feestvreugde is dat de song wegens een "geschil" -zo heet dat dan in Hollywood-, niet als titelsong werd gebruikt in de film.

Liggen wij daar wakker van? Nee hoor. Ik wil alleen maar bereiken dat jullie, platenverzamelaars en digitale verzamelaars, beide nummers eens beluisteren en ze toevoegen aan jullie collectie.

Nog eentje voor de cinefielen: de titelsong van Cat Ballou (Jane Fonda), werd gezongen door Nat King Cole en Stubby Kaye. Acteur Lee Marvin speelde de rol van zuiper Kid Shelleen en het zuipende paard heette Smokey.

rm.

Dave Gisler trio
18/04/2026 - 20.30 u